

Sygn. akt II Ca 162/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Beata Piwko**

Sędziowie: **SO Elżbieta Ciesielska**

SR (del.) Teresa Strojnowska (spr.)

Protokolant: protokolant sądowy Iwona Cierpikowska

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2013 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa Skarbu Państwa - Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w S.

przeciwko C. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 24 października 2012 r., sygn. VIII C 584/12

oddala apelację i zasądza od C. K. na rzecz Skarbu Państwa - Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w S. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 162/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 października 2012 roku w sprawie VIII C 584/12 z powództwa Skarbu Państwa - Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w S. przeciwko C. K. Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział VIII Cywilny zasądził od pozwanego C. K. na rzecz powoda Skarbu Państwa - Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w S. kwotę 58 117,56 zł (pkt I). Nadto Sąd zasądził od

. pozwanego C. K. na rzecz powoda Skarbu Państwa - Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w S. kwotę 3600 zł tytułem kosztów procesu (pkt II), a także nakazał ściągnąć od pozwanego C. K. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w K. kwotę 727 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (pkt III) (k. 179).

Sąd I instancji ustalił, że w okresie od dnia 1 września 2004 roku do dnia 22 listopada

2011 roku C. K. prowadził działalność gospodarczą polegającą na wykonywaniu badań i analiz technicznych. Następnie od dnia 1 września 2004 roku pozwany dokonał zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu tejże działalności i opłacał składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe (...). Na podstawie decyzji z dnia 1 września 2004 roku, 3 stycznia 2005 roku, 2 stycznia 2006 roku, 2 stycznia 2007 roku, 2 stycznia 2008 roku, 30 stycznia 2009 roku Powiatowy Lekarz Weterynarii w S. wyznaczał pozwanego do wykonywania pod nadzorem lekarzy weterynarii czynności pomocniczych. Następnie pomiędzy Powiatowym Lekarzem Weterynarii w S.a pozwanym zostały zawarte umowy zlecenia (odpowiednio w dniach 1 września 2004 roku, 3 stycznia 2005 roku, 1 lipca 2005 roku, 2 stycznia 2006 roku, 2 stycznia 2007 roku, 2 stycznia 2008 roku, 30 stycznia 2009 roku), na podstawie których C. K. zobowiązał się wykonywać na rzecz Powiatowego Lekarza Weterynarii w S. pod nadzorem lekarzy weterynarii czynności pomocniczych. W treści § 3 ust. 3 każdej z tych umów pozwany oświadczał, że posiada odrębny tytuł ubezpieczenia społecznego i nie wnosi o opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne wynikające z powyższych umów.

Z wypłacanego C. K. wynagrodzenia z powyższego tytułu za okres od sierpnia 2006 roku do lutego 2010 roku Państwowy Inspektorat Weterynarii w S. potrącał jako płatnik należne zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składkę na ubezpieczenie zdrowotne (...), natomiast nie naliczał i nie odprowadzał od wypłacanych C. K. w/w wynagrodzeń umownych

składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe (...). Decyzją z dnia 14 września 2006 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. Inspektorat w S. przyznał C. K. od dnia 20 lipca 2006 roku emeryturę ze środków ubezpieczenia społecznego (...). W związku z tym faktem C. K. z dniem 20 lipca 2006 roku dokonał wyrejestrowania z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej opłacając jedynie składkę na ubezpieczenie zdrowotne. C. K. nie poinformował o powyższych okolicznościach Państwowego Inspektoratu Weterynarii w S. i nie zwrócił się do Państwowego Inspektoratu Weterynarii w S. o opłacanie przez zleceniodawcę składek na ubezpieczenie społeczne wynikające z powyższych umów zlecenia.

W dniu 12 lipca 2011 roku pomiędzy Powiatowym Inspektoratem Weterynarii w S. oraz C. K. zawarta została umowa ugody. W treści § 3 pkt 1 C. K. uznał swoje zadłużenie wobec Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w S. z powyższego tytułu i zobowiązał się do zapłaty na rzecz Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w S. kwoty 59.717,56 zł w ratach: pierwsze 24 raty w wysokości po 500 zł miesięcznie każda płatne do 20 dnia miesiąca kolejno od lipca 2011 roku do czerwca 2013 roku, kolejne 46 rat w wysokości po 1000 zł miesięcznie każda płatne do 20 dnia każdego miesiąca i ostatnia rata tj. 72. płatna w wysokości 1717,56 zł w terminie do dnia 20 miesiąca kalendarzowego. Pozwany uiszczył tylko dwie raty po 500 zł każda i trzy raty po 200 zł każda.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji uznał, że powództwo jest w całości uzasadnione (k. 185 - 208).

W apelacji od powyższego wyroku pozwany C. K. zaskarżył go w całości. Skarżonemu wyrokowi pozwany zarzucił naruszenie: 1) prawa procesowego, tj. art. 227 k.p.c., 233 § 1 k.p.c. mającego istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów, poprzez nierozważnie wszechstronnie

materiału dowodowego, a w konsekwencji dokonanie błędnych ustaleń faktycznych, 2) prawa procesowego, tj. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie przyczyn, dla których Sąd I instancji odmówił wiarygodności dowodom wskazanym przez pozwanego, 3) prawa materialnego, tj. art. 917 k.c. w zw. z art. 471 k.c., art. 369 k.c. w zw. z art. 376 k.c. - poprzez ich błędne zastosowanie, art. 3531 k.c. w zw. z art. 58 § 1 i 2 k.c., art. 6 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 9 ust. 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, art. 5 ust. 3 i art. 22 ustawy o Inspekcji Weterynaryjnej, art. 4 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej - poprzez ich niezastosowanie. Wskazując na powyższe pozwany wniósł o zmianę wyroku poprzez

oddalenie powództwa, względnie - z ostrożności procesowej - o zmianę wyroku poprzez uznanie umowy ugody z dnia 12 lipca 2011 roku za nieważną (stwierdzenie jej nieważności) i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, według norm przepisanych. Nadto pozwany wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji w punkcie II i III poprzez odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami procesu.

Pozwany podniósł, iż wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach jest dla niego głęboko krzywdzący. Zdaniem pozwanego Sąd I instancji niezasadnie ograniczył kwestię swoich rozważań w niniejszej sprawie tylko do istnienia ugody jako źródła zobowiązania powoda, bez rozważań co do jej zgodności z prawem i zasadami współżycia społecznego oraz bez odniesienia się do wszystkich twierdzeń i zarzutów pozwanego zawartych w jego stanowisku procesowym zmierzającym do uwolnienia C. K. od zobowiązań wobec powoda (k. 233 - 241).

W odpowiedzi na apelację pozwanego powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego za II instancję. Sąd I instancji w sposób obszerny i wyczerpujący przeanalizował zebrany w sprawie materiał dowodowy trafnie uznając za zasadne powództwo Skarbu Państwa - Powiatowego Inspektoratu Weterynarii w S. (k. 250 - 259).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlega oddaleniu.

Odnosząc się do zarzutu skarżącego, iż Sąd I instancji w ogóle nie ustosunkował się do zarzutu, że powód źle zastosował przepisy prawa o Inspekcji Weterynaryjnej, swobodzie działalności gospodarczej, a stąd - wobec bezwzględności charakteru prawa ubezpieczeń społecznych wynikała jego konieczność zapłaty składek dla (...), więc nie ma on prawa w drodze jakiegokolwiek regresu dochodzić tych zaległości od pozwanego, nawet w drodze wymuszonej na pozwanym ugody, należy stwierdzić, że zarzut ten jest nietrafny.

Sąd I instancji w sposób wyczerpujący przeanalizował podstawę łączącej strony współpracy. Art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Z 2010 roku, nr 112, poz. 744 z późno zm.) wyklucza związanie stron stosunkiem pracy, zaś u podstaw tej regulacji leżą przyczyny finansowe. Powiatowy Lekarz Weterynarii w S., zważywszy zapotrzebowanie na usługi, które pozwany oferował, wyznaczył pozwanego do wykonywania czynności pomocniczych w jego imieniu. Pozwany złożył oświadczenie, iż posiada tytuł ubezpieczenia społecznego z racji prowadzonej działalności

gospodarczej, w związku z czym powód uznał, iż pozwany wypełnia warunki do zawarcia z nim wymaganej przez art. 16 ust 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej umowy. Powyższe ustalenia uznać należy za prawidłowe. Jednakże, jak

słusznie podniósł Sąd I instancji, poprzez wprowadzenie powoda w błąd co do posiadania tytułu ubezpieczenia, pozwany nie tylko spowodował powstanie obowiązku opłacenia składek po stronie powoda, jak od umów zlecenia, ale ponadto pobrał zawyżone wynagrodzenie, poprzez niepomniejszenie tego wynagrodzenia o tę część składki, która jest finansowana przez zleceniobiorcę.

Pozwany podnosił również, iż Sąd I instancji niesłusznie ustalił, iż C. K. zataił fakt przejścia na emeryturę i że ugoda z dnia 12 lipca 2011 roku jest ważna, bez odniesienia się do zarzutów wymuszenia jej zawarcia na pozwanym.

Jednakże, na co trafnie wskazał Sąd Rejonowy w Kielcach, pozwany nie udowodnił w niniejszej sprawie, na czym, jego zdaniem, polegała presja oraz przymus uniemożliwiający C. K. pełną swobodę podjęcia decyzji i wyrażenia woli podczas negocjacji spłaty zadłużenia i podpisania ugody.

Sąd I instancji słusznie podkreślił, że jak wynika z zebranego w sprawie materiału

- dowodowego, spotkanie, podczas którego doszło do podpisania przedmiotowej umowy ugody w dniu 12 lipca 2011r., odbywało się w dniu wybranym przez pozwanego, w spokojnej atmosferze, trwało ponad godzinę, zatem pozwany miał dużo czasu na przeanalizowanie treści tej umowy. Nadto, co słusznie podniósł Sąd I instancji, kwestia dotycząca uiszczonych przez Powiatowy Inspektorat Weterynarii w S.za C. K.składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe za okres od 20 lipca 2006 roku do 7 lutego 2010 roku w kwocie 59 717,56 zł w związku z wydaniem przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K.Inspektorat w S.decyzji (...)z dnia 7 kwietnia 2010 roku i uprawomocnieniem się wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 15 czerwca 2011 roku sygn. akt III AUa 413/11, znana była pozwanemu już od kwietnia 2010 roku, co oznacza, iż nie mogła ona być dla pozwanego zaskoczeniem, a tym bardziej tematem nieznanym. Wyrok w Sądzie Okręgowym w Kielcach jako sądzie I instancji sygn. akt VIU 877/10 zapadł w dniu 29 grudnia 2010r., zaś w Sądzie Apelacyjnym w Krakowie jako sądzie II instancji w dniu 15 czerwca 2011r. Pozwany w sprawie tej brał udział jako zainteresowany, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika ustanowionego przez sąd, przedstawiał stanowisko w sprawie, składał pisma procesowe, przesłuchany w charakterze strony (k.47, 62, 66 i n., 88, 90 akt Sądu Okręgowego w Kielcach VIU 877/10)).

Prawomocne orzeczenie zostało wydane w dniu 15 czerwca 2011r., zaś strony podpisały ugodę w dniu 12 lipca 2011r. (k.18 akt sądu Rejonowego w Kielcach VIIC 584/12).

Nie jest również zasadnym zarzut skarżącego, iż Sąd Rejonowy w Kielcach błędnie ustalił, iż pozwany zataił fakt swego przejścia na emeryturę. Powtórzyć bowiem należy za Sądem I instancji, że w treści § 3 ust. 3 każdej z umów zawieranych z powodem, pozwany oświadczał, że posiada odrębny tytuł ubezpieczenia społecznego i nie wnosi o opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne wynikające z powyższych umów.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, w szczególności fakt, iż pozwany C. K. nie uchylił się skutecznie od skutków ugody zawartej z powodem w dniu 12 lipca 2011r., mocą której zobowiązał się do zapłaty na rzecz powoda kwoty 59717,56 zł, określonej w § 1 pkt 4 ugody, w ratach ustalonych w § 3 ugody (k.18 i n.), Sąd Okręgowy w Kielcach na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł stosownie do treści art. 98 § 1 k.p.c. i art. 99 k.p.c. zasądając je od pozwanego, z uwagi na wynik sprawy.

Na koszty te w wysokości 1800 zł złożyło się wynagrodzenie fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego K. K. reprezentującego w postępowaniu apelacyjnym powoda Skarb Państwa - Powiatowy Inspektorat Weterynarii w S..

Powyższa kwota została ustalona w oparciu o § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z dnia 3 października 2002 roku).